

1.12.2013

LAAKKOSTEN SUKUVIESTI

Syystervehdys Siilinjärveltä!

Kahtelen tässä ikkunasta lumista puutarhaa ja kaiholla muistelen niitä iiiihanan lämpimiä ja valoisia kesäpäiviä. Oli sellainen kesä, että vieläkin muistelu lämmittää. Valokuvia tuli otettua tuhansia ja ilman kameraa en halunnut lähteä mihinkään. Ainakin pieni pokkari piti olla mukana jos ei kehdannut isompaa kameralaukkuja ja järkkäriä mukana kuljetella. Niitä kuvia on talven aikana hauska selailla ja väsätä niistä kortteja iloksi muillekin. Valokuvaus on minulle erittäin rakas harrastus ja lähimmäiset perheineen pyrin kuvaamaan mahdollisimman usein, että jäisi myös näkyviä muistoja tapahtumista ja varsinkin lapsista. Nehän tuppaa kasvamaan isoiksi ihan huomaamatta ja sitten saapi miettiä, että mihin se aika katosi.

Minä sain kaivella tänä kesänä vähän omaa lapsuuttani, kun isä siivosi Impparin aittaa ja sieltä löytyi talteen laitettuna mm. isän sisaren Helenan pieni, pahvinen matkalaukku. Sisältä löytyi minun mininukkiani vaatteineen; ihan itse olen pienestä tilkusta niitä vaatteita leikellyt ja sievästi pienet reiät käsiä varten niihin väkertänyt. Ompelu ei ole koskaan ollut minun vahvin lajini! Näitä lapsuusajaisia rojuja katsellani mietin, että mihin minä ne kaikki rakkaat muistot talletan, kun tila ei tahdo riittää tarpeellisellekaan tavaralle. Sitten äkkäsin, että eihän kaikkea tarvitse tavarana säilyttääkään, vaan niistäkin voi näpsäistä kuvan ja sehän mennee huomattavasti pienempään tilaan talteen.

Sen pahvisen matkalaukun tietenkin säilytän ja ne pienet nuket...

Syksyn sato on kerätty myös talteen ja tomaatit ennättivät pienen sadon tehdä ja ensi suvena niille laitetaan "lasipalatsi", missä sadon kypsyttely onnistuu varmemmin. Oli mahottoman mukavaa katella, miten niistä tolkuttoman pienistä siemenistä kasvoi isoja pihvitomaatteja.

Olivat makkeita ja mehukkaita; ihan silmät kiinni niitä maikuteltiin. Keksittiin sitten, että kylmien säiden alta loppusato ripustetaan langoilla ikkunaan kypsymään! Yllättävän suuri osa niistä värin vihreästä punaiseen vaihto, mutta tietenkin makeus puuttuu, kun valona on loisteputki eikä aurinko. Perunasato oli ihan hyvä, vaikka välillä meinasi usko mennä. Pelto oli niiiiiin kuiva ja savinen, että välillä tuntui rikka-

ruohoja kitkiesään ja taimia esiinkaivessaan olevansa töissä kaivoksesa...Naama punaisena sai lapiolla ja käsin hakata ja kaivaa peltoa peltoa siistiksi.

Toivotte-
len teille
kaikille

lupsakkata talvea ja tunnelmallista joulunodotusta. Pidetään yhteyksiä yllä ja ilmoitellaan täällä Sukuviestin sivuilla kuulumisista ja merkkipäivistä; syntyneistä ja rajan taakse siirtyneistä. Kuviakin olisi mukavaa katsella, joten postia vain Jyllilän Matille.

Lämpöisin terveisin Marjo Runko

Tässä

numerossa:

Pääkirjoitus	1
David ja Johanna	2
Mustinlahden Laakkosten	3
Hallitus kokoontui	5
Standardi Riitalle	5
Kyllikki Lappalaiselle	6
Klubimies	6
In Memoriam Eini Laakkonen	6

HYVÄÄ

ITSENÄISYSPÄIVÄÄ

David ja Johanna

David eli Taavetti syntyi Petter Laakkosen ja Maria Mykkäsen kuudentena lapsena Honkamäen torpassa lokakuun 23. päivänä 1863 ja hänen vaimonsa Johanna Sikanen Kurolanlahdessa kesä-

kuun 25. päivänä 1870. Avioliittoon heidät vihittiin Maaningalla marraskuun 5. päivänä 1870. Johanna kuvaa värikkäästi häitään haastattelussa, joka on talletettu v. 1959. Morsiuspari tuotiin Vanhaan Laakkolaan viidellä hevosella. Sulhanen ja hänen veljensä Vilhelm olivat jo aamulla kahdella hevosella lähteneet morsianta ja hääväkeä noutamaan. Morsiamen kotoa matkaan lähti hevosia kolme. Kun ajettiin sulhasen kotiin, ryntäsi siellä asuva loinen morsiusparin hevosen rinnuksiin ja riisui sen, sillä ajan tavan mukaan, sillä "morsiusparilta kuuluu riisua hevonen." Häitä vietettiin kaksi päivää. Vihkiminen tapahtui kotona. Siellä oli valmiina Antin ja Helenan käyttämät vihkipallit. Ensimmäisenä päivänä syötiin ja juotiin ja kun vihkipappi oli saateltu pois, alkoi tanssin rytke, jota kesti aamupuolelle yötä. Sitten häväki hieman lepäsi ja juhlat jatkuivat. Toisen päivän tärkeä seremonia oli antimien jakaminen sulhasen omaisille. Johanna oli jo kuukausia

ennen häitä valmistanut huomenlahjoja sulhasen veljille kuin myös kapiota eli morsiusmyynejä tulevaan kotiinsa. Vieraita vielä kestettiin ja vasta illan suussa juhlat päättyivät.

Yhteiselo Vanhassa Laakkolassa kesti vain pari vuotta, minkä jälkeen omaisuus jaettiin. David sai lehmän ja lampaan sekä viljaa, ehkä jotain taloustavaraa. Kerrotaan, että Laakkolassa oli hyvät viljat.

Nuorelle parille oli syntynyt jo ensimmäinen lapsi, Aksel. Perhe muutti aluksi Onkiveden rannalla olevaan Susihiekka-nimiseen torppaan. Siellä syntyi Maria Eugenia. Torpan pito ei oikein kannattanut ja niinpä David jätti sen ja vei perheensä Metsäharjuun lähelle Andersin perheen asuntoa. Veljekset menivät Varkauteen ja olivat siellä töissä. Niihin aikoihin rakennettiin Kuopio - Iisalmi rataa. Varkaudessa olevat maaninkalaiset päättivät ostaa hevoset ja mennä soraan ajoon Kallan silloille, mutta sinne-

pä ei otettukaan miehiä ja niin David jäi työttömäksi. Hän pääsi kuitenkin Sammon sahalle työhön. Näihin aikoihin syntyi tyttö (1899) Emma Matilda. Maaningalla syntynyt Aatu Veikko kuoli Varkaudessa muutaman vuoden ikäisenä, mutta v.1896 syntynyt Yrjö Arvid kasvoi ja varttui hyvin.

Noihin aikoihin oli Andersin poika Pekka leipurin opissa Suoniolla Kuopiossa ja kävi usein setälässään Varkaudessa. Hän toi leipuriliikkeestä kivistuneita pullia tuliaisiksi ja siitä hyvästä Johanna pesi hänen pyykkinsä. Ajat olivat kovat, mutta suku piti yhtä.

Työttömyyden takia David joutui kiertelemään työnhaussa Iisalmessa ja Kajaanissa. Perhe muutti asumaan Honkamäen rinteellä olevaan autiotorppaan. Antin perhe asui siinä lähellä Kampamäellä. Vanhin poika Akseli oli 11-vuotias. Hänellä oli kyttyrä ja luultavasti keuhkotauti. Hän kuolikin 8.6.1900. Näihin aikoihin Anders-veli lähti muu-

raustöihin Tainionkoskelle. Myös David lähti etelään ja kierteli töissä Vuoksenlaaksossa ja Viipurissa. Tuliaisiksi hän toi lapsilleen ns. Imatran kiviä.

Kun perheen asunto oli kylmä ja muutenkin huono muutti perhe "Rämpsänkaupunkiin". Siellä nimellä kutsuttiin kansakoulun ympärillä olevaa asutusta. Siellä "Lutikkalinnan" saunassa syntyivät kaksoiset Anna ja Eeva Sofia. Se oli kurjaa aikaa. Tap-pava lavantauti riehui Maaningalla. Koko Andersin perhe Kampamäellä oli lavantaudissa, mutta Davidin perhe säilyi kuin ihmeen kautta terveenä. David pääsi töihin Pihtisalmen sahalle lankun karrää-jäksi ja perhe muutti savutupaan lähelle Ranta-mökkiä. Siellä he asuivatkin monta vuotta, kunnes muuttivat Kuopion lähelle Karhonsaaren sahalle. Aivan kuin läksiäisiksi Maaningalta syntyi savutu-vassa vielä tytär Katri Eelin. Karhonsaareissa elämä oli jokseenkin turvattua ja lapset kävivät kansakoulua. Sahalla oli kuitenkin rettelöitä puna-kaartin takia. Mm. sahan kassa ryöstettiin. Kun Pihtisalmen sahalla tarvittiin työmiehiä, muutti David perheineen taas Maanigalle asettu-en asumaan Kurrinmäen torppaan. Vielä kerran vieraili haikara ja toi tullessaan pojan Väinö Akselin. Vaikeat ajat jatkuivat vieläkin. Sahalla ei aina riittänyt töitä ja sen takia Davidin piti olla kesät lotjamiehenä ja talvella käydä savotoissa. Andersin perhe yritti auttaa ottamalla aina jonkun lapsista luokseen. Niinpä Emma Matilda, jota siihen aikaan kutsuttiin Tiltaksi, asui pitkiä aikoja Kam-

pamäellä ja Yrjö-poika oli Janne-serkun työkave-rina kesäisin. Mari oli raivannut itselleen oman tulevaisuutensa ja valmistunut karjakkokoulusta karjanhoitajaksi.

Kurrinmäeltä Davidin perhe muutti uuteen asun-ton Pihtisalmen sahan kasarmiin. Siellä he asui-vat monta vuotta perheen vuosi vuodelta pienentyessä. Mari kutsui Emma Matildan luokseen ja Yrjö lähti keväällä 1914 omille teilleen Etelä-Suomeen. Siellä hän sotkeutui punakaartiin ja joutui valkoisten vangiksi v. 1919. Pois päästyään v.1923 hän lähti Maria-sisarensa kanssa Amerikkaan. Myöhemmin sinne menivät myös Eeva, Katri ja Emmi miehineen. Perhe asui vielä Kasarmilla, kun isä-David kuoli joulukuussa 1924.

Leskeksi jäätyään Johanna muutti Virkkusen-Pensaan rakennuttamaan taloon ja asui siinä tyttärensä Annin ja hänen miehensä Eemeli Pulliaisen kanssa. Myöhemmin tyttäret ostivat talon ja puoli hehtaaria maata äidilleen vanhuuden kodiksi. Johannan viimeiset vuodet lienevät olleet hänen elämänsä onnellisimmat. Anni-tytär hoiti häntä hyvin ja maailmalla menestyneet lapset lähettivät rahaa niin, että hänen jokapäiväiset tarpeensa tulivat tyydyttyiksi. Olipa hänellä useasti pieni viinitilkkakin sydäneläen sulattajaksi.

Vuonna 1951 Johanna Laakkonen kutsuttiin sukuseuran kunniajäseneksi, sukumummoksi. Hän kuoli v. 1962 93-vuotiaana.

Vehmersalmen Mustinlahden Laakkoset

Aune Räsänen

Isoisäni Erik Juho Laakkonen (15.12.1871 -5.2.1919) muutti Kuopion maalaiskuntaan Mustinlahden Hiukastenjärvelle. Muuttokuormat Riistaveden Ryönältä saapuivat hevostalonas- sa 5.3.1910. Perhee-

seen kuului vaimo Eeva Stiina os. Antikainen sekä viisi lasta: Juho Pellervo, Kalle Edvard, Tilda Maria, Martta ja Anna Karoliina. Äiti Eeva Stiina sairasti keuhkotautia ja joutui menemään sisarensa Selma Soinityöpäivien ohessa Juho toimi Mustinlahden kylällä pyhäkoulunopettajana. 1917 hän liittyi Vehmersalmen vastaperustettuun Suojeluskuntaosastoon. Kuopion Osuusmeijerin perustavassa kokouksessa hän oli mukana. Jäsennumeroiksi tuli 25. sen luo Kuopioon, koska ei voinut

asua vastavalmistuneessa savutuvassa, joka myöhemmin asuintalon valmistuttua muutettiin riiteksi. Eeva Stiina kuoli 10.3.1910 Kuopion mlk:ssa. Leskeksi jäänyt Erik Juho eli pienten lasten kanssa perin alkeellisissa oloissa uudisasu- muksessa. Suvun auttavat kädet mahdollistivat elämän jatkumisen, niin että lähes kaikki lapset varttuivat terveinä työikäisiksi. Uudisraivaajan ja

-rakentajan

Juho Laakkonen solmi vaimonsa Eeva Stiinan kuoleman jälkeen toisen avioliiton litmaniemeläisen Heta Ihalaisen kanssa 12.11. 1911. Heille syntyi kolme lasta; Eero Taavetti, Otto Viljo ja Hanna Elina. Eero Taavetti (Erkki Laakkonen) kaatui sodassa Talin Ihantalan rajuissa taisteluissa 29.6.1944 jääden kentälle vihollisen puolelle. Minun isäni, Kalle Edvard Laakkonen (13.1.1902-1.11.1979) lunasti sisaruksiltaan ja äitipuoleltaan Hiukastenjärven tilan 1939 ennen talvisodan alkamista ja jatkoi maanviljelijänä vaimonsa Tyyne Esterin os. Holopaisen kanssa. Kalle toimi kihlakunnan lautamiehenä 15 vuotta ja sai herastuomarin arvonimen. Hän oli myös julkinen kaupantavhivistaja kuolemaansa saakka. Heille syntyi kuusi lasta; Eila, Maija, Aune, Anna-Liisa, Eeva ja Viljo. Heistä 1943 syntynyt Anna-Liisa kuoli hinkuyskään ollessaan vain kahden vuoden ikäinen. Isäni sisar, tätini Hanna Miettinen (1916-2003) kertoi joulukuussa 2000 kasettinauhurille nuoruusajan muistoja Laakkolan pihapiiristä:

”Elämä 60 hehtaarin tilalla oli ankaraa työntekoa.

rakentamista, raivaamista, karjanhoitoa ja kalastusta. Mutta elämä oli sopuisaa ja naapurit auttoivat toinen toistaan. Laiva yöpyi Mustinlahden rannassa ja sinne joudutettiin aamuisin kermasaavi lähtemään Kuopioon meijeriin. Kesällä kerma oli jäädytetty talvella sahajauhoihin varastoiduilla jäillä. Naisväki teki talvisin käsitöitä. Kangaspuut ja luomapuut tuotiin sisälle. Kehrettiin villat langoiksi, kudottiin ja neulottiin. Höyläpenkki oli tuvan peräseinällä. Miesväki teki aisat ja työrekiä. Erkki teki suksia. Muut eivät teh-

neetkään niin hyviä, kuin Erkki.”

Kuvat:

1. Juho Laakkosen 2. vaimo Heta os. Ihalainen lapsineen ja edellisen vaimon lapsen Martan kanssa. Vas. Heta-äiti, takana Hanna-tyttönen ja Martta. Keskellä Viljo ja Erkki.
2. Kallen ja Esterin vanhimman lapsen Eila Inkerin ristiäispäivänä kesällä 1937. Edessä Esteri-äiti vauvan kanssa. Takana vas. Martta, Anni, isä-Kalle, Tilda, Viljo ja Hanna. Kuva Laakkolan talon rinteellä, takana navetta ja hevostalli.
3. Kalle Edvard Laakkosen 60-vuotispäivänä 13.1.1962 Hiukastenjärven Laakkolan kammarissa. Edessä Kalle ja Tyyne Esteri. Takana Oik. Eila Myöhänen, Maija Turunen, Aune Räsänen, Viljo Laakkonen, Eeva Kilpeläinen.

Hallitus kokoontui Tampereella

Laakkosten sukuseuran hallitus kokoontui 12.10.13 Tampereella ja kokouksessa käsiteltiin toimintasuunnitelmaa, vuoden 2014 talousarviota, sukuviestiin tulevia juttuja sekä vuoden 2014 sukukokousta. Sukukokous päätettiin pitää Kuopiossa la 28.6.2014, tarkemmat tiedot paikasta ja ohjelmasta ilmoitetaan kevään sukuviestissä. Päätettiin muistaa sukuseuran edellistä puheenjohtajaa Riitta Kajatkaria sukuseuran pöytästandardilla.

TOIMINTASUUNNITELMA VUODELLE 2014

Laakkosten sukuseuran tarkoituksena on mm. selvittää Laakkosten suvun vaiheita ja historiaa, vaalia suvun perinteitä ja edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta suvun jäsenten keskuudessa. Sukuseura järjestää sukukokouksia, sukupäiviä, retkiä, tukee suvun tutkimustoimintaa, kerää ja arkistoi sukua koskevaa tietoutta sekä jakaa tutkimus- ja perinnetietoutta sekä harjoittaa julkaisutoimintaa.

Laakkosten sukuseuran säännöt määräävät, että varsinainen sukukokous pidetään joka toinen vuosi. Edelli-

nen sukukokous oli Mikkelissä 4.8.2012, joten vuonna 2014 kokoonnumme seuraavaan sukukokoukseen. Sukukokousta varten suunnitellaan ja sovitaan kokouspaikka, ruokailu, ohjelma ym. kevään aikana ja kokous pidetään alkukesällä.

Edellisessä sukukokouksessa korotettiin jäsenmaksuja, joten hallitus ehdottaa maksujen pitämistä ennallaan.

Sukuseuran sukuviesti lähetetään jäsenille syksyllä ja keväällä ja halukkaille se voidaan lähettää sähköpostitse.

Sukuseuran kotisivut löytyvät osoitteesta www.laakkoset.org. Facebook-sivut ovat myös käytössä.

Pyritään tehostamaan jäsentietojen keräämistä, lähistorian tietojen saamista ja kertomuksia vanhempien ja isovanhempien elämäntaloista.

Sukuseuran materiaalia saa edelleen tilata Antti Laakkoselta, samoin sukuseuran postimerkkejä.

Harkitaan uuden materiaalin hankkimista, esim. sukuseuran merkkejä, lippiksiä, tarroja jne.

Sukututkimuksen osalta sukuseura ei ole saanut mitään uusia tietoja, joten sukukokous voisi harkita ulkopuolisen tutkijan palkkaamista. Yhteyksiä Pohjois-Karjalan Laakkosiin tulisi saada, sieltä voisi löytyä uutta tietoa.

Sukuseuran jäseniltä toivotaan aktiivista osallistumista sukuviestin kirjoitukseen, toimintaideoihin ja sukuseuran toimintaan.

Standardi Riitalle

Risto Kangas, Matti ja Tuula Jyllilä kävivät Kotkassa luovuttamassa entiselle puheenjohtajallemme Riitta Kajatkarille sukuseuran standardin. Riita toimi sukuseuran puheenjohtajana ansiokkaasti vuodesta 2006 alkaen vuoteen 2012, jolloin puheenjohtajan tehtävät aloitti Marjo Runko. Riitan pesti alkoi Haapasaareissa 2006 pidetyistä sukukokouksesta. Lämpimät kiitokset sukuseuralta.

Sukupapereista löydetty seuraava runo, kohteena nyk. Kyllikki Räsänen, ent. Lappalainen (Kuopion sukuhaara, taulu 24, 56). Runon kirjoittaja Hilma Laakkonen, myöh. Savolainen (sama sukuhaara, taulu 8, 77)

Lapsonen kehdoissa uinailee,
huulet herttaisna hymyy,
onnetar uneenko tuudittaa,
vai suruko lähellä lymyy.

Eipä arvannut lapsonen,
että suru jo seittejä heitti,
kun ensi akselta yritti,
niin äidin jo multa peitti.

Kun kodissa suuri suru ol'
niin Kyllikki tyttönen pieni
hän kodin ol' herttainen aurin-
ko,
toi lohtua surumieliin.

Pian alkoi armainen aavistaa,
ett' elo on jotakin vailla,
kun ei oman äidin syliä oo,
vaan täytyy se vierailta hailla.

Vaikka et Kyllikki tyttönen
ole äidin rakkautta saanut,
ehken on onnetar enempi
sulle muita lahjoja jaannut.
Lapsonen kasvoi ja kaunistui
armahan isän koissa,
sisarusparven hoivassa
pysyivät huolet poissa.

Onnetar laupias ohdakkeet
pois lapsosen tieltä kitki,
niinpä polku pienoisen arma-
han
kävi kukkaispiennarta pitkin.

Vuodet vierivät verkalleen
lapsonen kouluhun kulkee,
silmät kirkkaina loistaen
opin tait sieluunsa sulkee.

Valkolakki tähtäimessä
lapsosen mieleen piintyi,
vuosi vuodelta lähemmäksi
toiveen täyttymys siirtyi.

Tänään ei riemulla rajoja
valkolakki on oma.
Kyllikin tummilla kutreilla
se on kaunis, kiehtova, soma.

Olet kaikkien lemmikki tyttö-
nen
olet suvun suosikki suuri.
Sulle parhainta onnea toivottaa
nyt tahtoisi jokainen juuri.

Oi, jospa puhtaana, lapsonen,
sun valkolakkisi säilyis,
oi, jospa tielläsi elämän
vain valkoliljaiset päilyis.

Hilma-täti

Tyttö ja Klubimies

Lapsuuden ja nuoruuden "hämäriä hetkiä" putkahtelee jatkuvasti mieleeni yhä enemmän, kun ikää tulee lisää.

Joskus muistot ovat tosi hassuja: kuten tytön ja klubimiehen kohtaaminen. Tyttö käy oppikoulua ja lomillaan hän joskus tulee isovanhempiensa luo Tampereelle. Tyttö tulee uneliaasta pikkukaupungista. Suora yhteys puuttuu, mutta linja-autolla pääsee ja junan kiskot kuljettavat tytön Tampereelle. Siellä Tampereen juna-asemalla Heikki-ukki on häntä vastassa. Ukki on pitkä mies ja jo hieman kumaraselkäinen. Kävelemme

Tuula Jäättelä, Kuopion sukuhaara

yhdessä Pyynikille. Mummi puuhastelee keittiös-
sä, joka on puuhellan ansiosta hyvin lämmin.

Tyttö nukkuu olohuoneessa, joka on ukin ja mum-
min hienoin huone. Silti tyttö ei haluaisi nukkua
siellä. Huoneessa on hieno kaappikello, joka ku-
mahtelee tasatunnein ja puolentunnin välein. Tyt-
tö odottelee paniikissa uneen pääsyä. Odottaa,
odottaa, mutta kello on päättäväinen ajan näyttä-
jä ja kuuloa koetteleva.

Tytöllä on ystävä Kaija, joka asuu Kalevassa.
Trollikka kulkee Ammattikoulunkatua Sammon-
kadulle ja sinne tyttö haluaa usein. Siellä Tampe-
reen teatterin katolla, ennen Hämeensiltaa tyttö
tapaa "klubimiehen." Ensin syttyy sininen ja sii-

In memoriam EINI LAAKKONEN

28.3.1923 — 17.12.2012

Kuopion sukuhaara

Yli puoli vuotta Seitsemännen serkun kuolemasta,
silti hän on yhä läsnä. (Tämä oli meidän yhteinen
vitsimme, jonka monet varmasti muistavat.
Laskimme taaksepäin sukupolvia ja päädyimme
tällaiseen 'kiinalaiseen' lukuun ja ilmaisuun.
Meistä se oli mukava.)

En ole varma siitä, kuinka moni sukuseuralaisista
oppi tuntemaan Einin. Hän kun ei ollut
varsinaisesti esille tulevaa tyyppiä, vaikka olikin
ahkerasti mukana sukukirjan toimittamisessa
nimenomaan Kuopion sukuhaaran osalta.

Ja oli järjestämässä viimeksi Maaningalla
pidettyä sukukokousta ja piti siellä ansiokkaan
juhlaesitelmän ravintotaloudesta, alan
ammattilainen kun oli. Muistatteko vielä asialliset
kommentit syömisestä, juomisesta ja yleisestä
hyvinvoinnista? Ei mikään tiukkapipo vaan
mukavaan ja hyvään elämään ohjaava. "Omena
päivässä pitää lääkärin loitolla, valkosipuli
päivässä pitää kaikki ihmiset loitolla."
Muistetaanko se?

Eini oli minulle läheinen sukulainen. Hänen
lonkkavaivansa esti yhteiset kävelyt, mutta se ei
estänyt yhteisiä retkiä, vierailuita,

nähän näkyy miehen silhuetti. Sen jälkeen syttyy
punainen hiillos ja paljastaa klubimiehen salaisuus-
den. Vielä lopuksi alapuolelle syttyy vihreällä
teksti, "klubi." Se oli mainos, jollaista tyttö ei
ollut koskaan nähnyt. Syttävä, sammuva ja taas
syttävä klubimies koko komeudessaan. Tyttö ei
voinut muuta kuin ihaila tuota eleganttia miestä.

Klubimies aloitti uransa Tampereen Teatterin
katolla joskus 1930-luvulla ja. Hänen uransa päät-
tyi 1978 ja sen jälkeen klubimies vain katosi. Klubi-
miehen mainos on menneen maailman ajankuva.
Rohkea ja alle viivaava. Nykyä ei tupakkamainon-
taa enää suvaita.

kulttuuritapahtumien osallistumista ja ennen
kaikkea monipolvisia keskusteluja mitä
erilaisimmista aiheista. Aika tyyppillistä oli, kun
viimeisimpiä kirjailinoja hänellä oli
monisatasivuinen englanninkielinen tähtitiedettä
käsittävä julkaisu - pannaanpa paremmaksi yli
kahdeksankymmenvuotiaina...

Meitä sukuseuralaisia on moneksi. On rikkautta,
että meillä on ollut myös Einin kaltainen
sukulainen ja ystävä.

Kiitollisin ajatuksin Marja Laakkonen

Laakkosten sukuseura

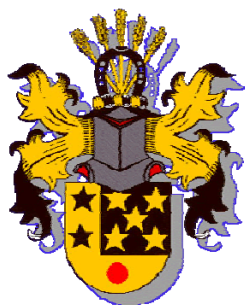
Marjatta Latvala
Pikontie 8
73500 Juankoski

Puh: 040-4191946
Sähköposti: sihteeri@laakkoset.org

facebook

Laakkosten sukuseura ry

Sukuseuran hallitus 2012–14

Puheenjohtaja: **Marjo Runko**
Kalastajantie 16 A 5, 71800 SIILINJÄRVI
sähköposti: [maheru\(at\)hotmail.fi](mailto:maheru(at)hotmail.fi)

Varapj: **Antti Laakkonen**
Myntis, 02570 SIUNTIO
Puh: 0400-764650
sähköposti: [antti.laakkonen\(at\)lohja.fi](mailto:antti.laakkonen(at)lohja.fi)

Jäsenet: **Tuula Jäättelä**
Kokonkatu 30, 33560 Tampere
[tuula.jaattela\(at\)hotmail.com](mailto:tuula.jaattela(at)hotmail.com)

Marja Laakkonen
Valkeisenkatu 6, 70600 Kuopio
[mllaakkonen\(at\)dnainternet.net](mailto:mllaakkonen(at)dnainternet.net)

Tiina Laakkonen
Lautalantie 456, 73470 Västinniemi
Puh: 040-4516984
sähköposti: [tiina-laakkonen\(at\)hotmail.com](mailto:tiina-laakkonen(at)hotmail.com)

Risto Kangas
Laitakatu 27, 48600 KOTKA
Puh: 046-5482932
sähköposti: [risto.kangas\(at\)kymp.net](mailto:risto.kangas(at)kymp.net)

Sihteeri **Marjatta Latvala**
Pikontie 18, 73500 Juankoski
Puh: 017-612 171 tai 040-4191946
sähköposti: [sihteeri\(at\)laakkoset.org](mailto:sihteeri(at)laakkoset.org)

Hallituksen ulkopuolelta

Rahastonhoitaja: **Merja Kaartinaho**
Haapatie 14, 00780 Helsinki
puh. 09-385 9759
sähköposti: [merja.kaartinaho\(at\)luukku.com](mailto:merja.kaartinaho(at)luukku.com)

Tutkimus: **Pekka Laakkonen**
Jussilankatu12 C 32, 05880 Hyvinkää
puh.09-273 1243, 050 64470
sähköposti: [tutkimus\(at\)laakkoset.org](mailto:tutkimus(at)laakkoset.org)

Tiedotus: **Matti Jyllilä**
Kiesitie 4 C, 07930 Pernaja
puh. 0400-424295
sähköposti: [matti\(at\)kullo.com](mailto:matti(at)kullo.com)

